

Sygn. akt IV KO 86/17

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie z zażalenia **A.K., S.G., J.G.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 18 października 2017 r.
wniosku Sądu Rejonowego w R.
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B..

UZASADNIENIE

Sprawa PR Ds. (...) Prokuratury Rejonowej w G. dotyczy zachowań (przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków) sędziego Sądu Okręgowego w G., sędziego Sądu Rejonowego w Ż. i prokuratora Prokuratury Rejonowej w Ż. oraz zachowań adwokata.

Postanowieniem z dnia 30 września 2016 r. prokurator odmówił wszczęcia śledztwa w tej sprawie.

A.K., S.G. i J.G. zaskarżyli powyższe rozstrzygnięcie zażaleniem, w którym wniesli o jego uchylenie i przekazanie sprawy do dalszego prowadzenia.

Sąd Rejonowy w R. właściwy do rozpoznania sprawy z zażalenia A.K., S.G., J.G., sygn. akt III Kp (...), postanowieniem z dnia 11 sierpnia 2017 r. zwrócił się do Sądu Najwyższego o jej przekazanie innemu sądowi równorzędnemu spoza okręgu gliwickiego, motywując to faktem, iż sprawa będąca przedmiotem postępowania

odwoławczego dotyczy zachowań (przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków) sędziego Sądu Okręgowego w G., sędziego Sądu Rejonowego w Ż. , prokuratora Prokuratury Rejonowej w Ż. oraz adwokata.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Nie budzi wątpliwości, że stosowanie przepisu art. 37 k.p.k. ma wyjątkowy charakter z uwagi na możliwość odstąpienia od właściwości miejscowej sądu. Przekazanie sprawy powinno nastąpić jedynie w sytuacji, gdy występują realne okoliczności, które mogą zagrażać, w wypadku rozpoznania sprawy przez sąd właściwy, dobru wymiaru sprawiedliwości. Za takie okoliczności można uznać tego rodzaju sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie, nawet mylne, o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny (por.: postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995, nr 9 -10, poz. 68 i z dnia 13 listopada 2008 r., IV KO 130/08, R-OSNKW 2008, poz. 2280).

Wystąpienie takich okoliczności sygnalizuje w przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy w R., zażalenie bowiem dotyczy postanowienia prokuratora odmawiającego wszczęcia śledztwa przeciwko sędziemu Sądu Okręgowego w G., sędziemu Sądu Rejonowego w Ż., prokuratorowi Prokuratury Rejonowej w Ż. oraz adwokatowi. Taka sytuacja bezsprzecznie w odbiorze społecznym mogłaby wywołać przekonanie o możliwości braku obiektywizmu orzekających w tej sprawie sędziów Sądu Rejonowego w R..

W związku z tym, Sąd Najwyższy w pełni podzielając argumentację sądu występującego zawartą w uzasadnieniu postanowienia, przekazał sprawę dotyczącą rozpoznania zażalenia na postanowienie prokuratora z dnia 30 września 2016 r. Sądowi Rejonowemu w B. (okręg [...]), jako równorzędnemu Sądowi Rejonowemu w R., spoza okręgu [...].